

Danbjørg skrivur

Tá ið sjálvur Fram- in øtast við —

HVAT SKULU VIT ONNUR MENNISKJU TÁ SIGA?

At »Framin« og eisini framamenn vóru teirra millum, sum lyftust til skýggja — himna høgt i huganum av hugmóði, tá ið fyrst Erlendur Patursson og síðan Hákon logmaður fyrst í árinum 1963 i bløðum, á fundum og i Útvarpi Føroya breggjaðu av tí stóra sjálvstýri, sum tá skuldi verða sett á stovn eitt ríki — kanska ikki nak- að keisararíki, men tó eitt feroyskt lýðveldi, republikk — ella lat okkum kalla tað eitt fólka-

flokks- tjóðveldi, ið setast skuldi á stovn. Ja, úti i stóru verð, ið hvussu so er i øllum norðanlondum og manga aðrastaðni stóðu greinir i bløðunum og hoyrdist i radio um hitt feroyska veldið her úti i Atlantshavi.

Ja, i sjónvørpum víða hvar vóru teir at siggja Hákon logmaður og Erl. P. — hann sjálvur N. W. Poulsen, hin litli, trippaði so erpin og brosaði til allar síður, sum um hann vildi siga við Danir, Norðmenn og aðrar: »Ser I mig,

— ser I mig: — Jeg er ogsa med!« Já, litli flokkurin við tí litla landsstýrismanninum vildi eisini eiga part i æruni — heiðurinum av, at hitt feroyska ríkið nú endiliga skuldi setast á stovn. Feroysk fólk i utlondum brettu sær á og hildu væl standa til.

Men hvat siggja vit nú? — Já, lesi i blaðnum hjá feroingum, loysingarmannum i Keyptmannahavn. Har er ongín gleði ella »jubel« i hesum dogum — tvørturimóti.

Nei, nú viðgongur »Framin«, at »sjálvstýrislandsstýrið« var deyðfott, og verri enn. Stór yvirskrift i »Framanum« nú i mai mánaða er soljóðandi:

»Eitt deyðfott verður borið til gravar«.

Tann, sum hevur fólisi i sínum kroppi, nøyðist at taka synd i framamonnum og øllum, sum nú i huganum fylgja teirra landsstýri til gravar.

Vit nøyðast bæði at gráta og flenna alt i senn.

Lukkulig eru tey javnaðarfólk, sum einki fólisi hava; ti tey kunna bara flenna. Vit onnur flenna við øðrum eyganum og gráta við hinum — flenna við hálvum andlitinum og gráta við hinum hálv. Ja, soleiðis er skilið i Føroyum i løtuni.

Tað verður seinri hovi til at taka »Framan« fram aftur; ti nógv annað er, sum ein kann stuttleika sær yvir. Millum annað sigur »Framin« hesi fyndarorð: »Tað, sum undrar okkum mest, tá ið landsstýrið brotnaði, var ikki tað, at hetta hendi; men at tað ikki hendi fyrr«. Framamenn hava leingi verið greiðir yvir, at »sjálvstýrislandsstýrið« var deyðfott og ikki kundi verða langlívað. »Framin« vil vera við, at fólkaflokkurin

er ómøguligur og hevur spilt spælið; ti fólkaflokkurin vildi ikki fylgja Erlendi P. so langt út i loysingina, sum Erl. P. hevði hug at ganga.

Um hetta er at siga, at »Dagblaðið« verjir seg við tí, at ongar inntøkur eru at gjalda tað við, sum yvirtøka av skúla, postverki o. s. fr. verður at kosta, og »Dagblaðið« leggur her aftrat, at Erl. P. hevur alla skuldina fyrj hetta; ti Erl. P. var figgjarmálaráðharri og setti einki inntøkuuppskot til gjalddingar av yvirtøkum og hvaðna minni til at gjalda nakra loysing við. Hetta er so eitt av teimum klandursmálum, sum sprongdu landsstýrið.

Ongin tordi at hækka figgjarmálina so mikið, sum tørvur er á fyrri at kunna yvirtaka skúlan, postverk ella okkurt tiltak, og tí má av sonnum sigast, at »sjálvstýrislandsstýrið« var deyðfott, og tað var logið, at tað ikki brotnaði fyrri langari tíð síðan.

At enda við skal eg her endurprenta úr »Framanum« hesi fáu orð aftrat: »Tað var altíð so sum so við sjálvstýrinum, og nú megu øll ásaná, at ikki eitt tað einasta sjálvstýrismál er komið undan tí sokallaðu »sjálvstýrislandsstýrinum«.

J. H. Danbjørg.

Hvussu ber tað til,

at Klakksvíkar Sjóklæðnavirki kann bjóða fram so mikla góðsku fyri so lágar prísir?

Ja, hetta spyrja fleiri enn tygum.

Hetta er nú veruleikin, og fiskimenn sanna allir, at tann góðska, til teir lágu prísir, sum Klakksvíkar Sjóklæðnavirki bjóðar fram í dag, ikki finnur makan.

FISKIMENN, ARBEIÐSMENN og AÐRIR sum nýta plastik dansar

- buksur við seðlum
- - uttan seðlar
- jakkar við hettu
- - uttan hettu
- svintur
- klædnasekkir
- matskjáttur

Haldið tykkum til klæðini frá Klakksvíkar Sjóklæðnavirki, tá verða tit ikki svikin.

Annars virka vit eisini barnaklæðir úr plastik.

KLAKKSVÍKAR SJÓKLÆDNAVIRKI

TLF. 5040 KLAKKSVÍK

Føroya sjó- mannsskúli

Á sjómannsskúlanum hevur i dagnum frá 26. apríl til 22. mai verið hildin próvøka fyri stýrimenn og skipsforarar. Hesir hava staðið prógv.

STÝRIMENN

Bogi Samuelsen, Tórshavn	124
Háldvan F. Tausen, Saltangará	146
Hanus Lassen, Klakksvík	141
Andreas Sigurd Dam Norðskáli	136
Herluf G. Joensen Oyndarfjörð	155
Niels Helgi Niclasen Seyrvág	153
Joan Erland Petersen, Vestm.	114
Jákup Martin E. Müller Kvík	140
Leif Madsen, Skálavík	128
Poul Johannesen, Tórshavn	101
Hanus Jákup S. E. Heinesen	120
Kunoy	120
Fyri at standa prógv kreyst 81 stig, hægst er 189 stig.	

Premiur vóru latnar til Herluf Gaard Joensen, Oyndarfjörð i prismukikari frá Føroya Sparikassa og til Helgi Niclasen, Klakksvík i gull-keldupennur og -pencil frá A. P. Møller, København.

Nýtt lið av stýrimonnum byrjar aftur skeið tann 24. mai.

SKIPSFORARAR

Rasmus Nielsen, Sandavág	120
Leivur Christiansen, Tórshavn	144
Páll Jóhan Kunoy, Kunoy	113
Ragnar Tróndheim, Leirvík	114
Thomas Henriksen, Seyrvág	149
Daniel Johan Godfred, Vág	127
Bjarne Petersen, Tórshavn	114
Samuel J. Arnoldsen, Söldarfj.	120
Arni Mørk Hjeltn, Vágur	116
Jens Mortan Olsen, Klakksvík	89
Hávarður Hansen, Norðagøta	106
Andreas Chr. Samuelsen Tórsh.	107
Jóhann P. Simonsen, Tórshavn	132
Harry Magnussen, Saltangará	101
Kári Hammer, Vág	115
Jógvan H. Djurhuus, Tórshavn	82
Hemming Jacobsen, Vág	103

Fyri at standa kreyst 81 stig, hægst er 161 stig.

Premiur vóru latnar til: Thomas Henriksen, Seyrvág. Eitt armbandsur frá A. P. Møller, København, og til Leivur Christiansen, Tórshavn: ein prismukikari frá Hempels legatfond, og til Jóhann Simonsen, Tórshavn: ein prismukikari frá Føroya Tryggingarsam- oand.

Nýtt lið av skipsforarum byr- ja aftur skeið tann 24. mai.

Grikkalandsfiskur. Farmaskip- ið Bella Tric fermir i løtuni saltfiskafarm til Grikkalands 550 tons.